

PRIMORSKI DNEVNIK
je začel izhajati v Trstu
13. maja 1945, njegov
predhodnik PARTIZANSKI
DNEVNIK pa 26. novem-
bra 1943 v vasi Zakriž nad
Cerknim, razmnožen na
ciklostil. Od 5. do 17. sep-
tembra 1944 se je tiskal
v tiskarni »Doberdob«
v Govcu pri Gorenji Trebu-
ši, od 18. septembra 1944
do 1. maja 1945 v tiskarni
»Slovenija« pod Vojskim
pri Idriji, do 8. maja 1945
pa v osvobojenem Trstu,
kjer je izšla zadnja števil-
ka. Bil je edini tiskani par-
tizanski DNEVNIK v za-
suznjeni Evropi.

primorski

dnevnik

TRST
Ul. Montecchi 6 - PP 559
Tel. (040) 7796-600
Tlx 460894 PD I
Fax 040/772418

GORICA
Drevored 24 maggio 1
Tel. (0481) 533382-535723
Fax 0481/532958

ČEAD
Ul. Ristori 28
Tel. (0432) 731190
Fax 0432/730462

Poština plačana v gotovini
Abb. postale 1 gruppo

Cena 1.200 lir - Leto XLVI. št. 295 (13.828)

Trst, petek, 28. decembra 1990

Kongres ljudskih poslancev odobril tudi »Gorbačovov zakon« o referendumu

Janajev šele v drugem poskusu izvoljen za podpredsednika SZ

Po porazu pri prvem glasovanju Gorbačov vztrajal pri njegovi kandidaturi - Doslej skoraj neznan na sovjetskem političnem prizorišču - Zdravstveno stanje premierja Rižkova resno

MOSKVA — »Gorbačovov človek«, 53-letni profesionalni politik Genadij Janajev, je bil včeraj izbran za prvega podpredsednika Sovjetske zveze. Toda kongres ljudskih poslancev je Janajeva, ki je bil edini kandidat za podpredsedniško mesto, izvolil šele v drugem glasovanju.

Po spremembah ustave, ki jih je že v sredo odobril kongres, so prvič uvedli tudi funkcijo podpredsednika države. Na mesto namestnika šefa države je Rusa Janajeva (na sliki AP) predlagal sam Gorbačov, ki je vztrajal pri njegovi kandidaturi tudi po neuspehu v prvem krogu glasovanja. Predsednik Sovjetske zveze je to svojo vztrajnost opravičeval s tem, »da je Janajev v teh prelomnih trenutkih človek, v katerega ima popolno zaupanje.«

O novem podpredsedniku, ki je bil doslej skoraj nepoznan na sovjetskem političnem prizorišču, je malo znanega. Njegova izvolitev predstavlja veliko presenečenje, takoj po objavi njegove kandidature pa je bilo mogoče slišati diametralno nasprotno oceno, največ pa je bilo takih, ki so ob njegovem imenu dokaj »zgovorno« zmignili z rameni. Nekateri so njegovo kandidaturo podpirali, drugi pa so trdili, da je Janajev »najbolj nesrečna izbira predsednika Gorbačova.« Toda Gorbačov je o njem trdil, da je izkušen politik in človek čvrstega značaja in načel. Dejal je tudi, da zaupa v svoj izbor, pa čeprav so mu nekateri

očitali, da je še pred dnevi - ob odstopu Ševardnadzeja - povsem drugače razmišljal.

Sam Janajev je v svojem predstavitvenem nagovoru delegatom poudaril, da se bo boril proti političnemu nihilizmu, ki se pojavlja v državi, da nasprotuje nasilju in diktaturi ter da si bo prizadeval za spoštovanje zakonov. Med najvažnejšimi nalogami, ki čakajo Sovjetsko zvezo, pa je na prvo mesto postavil stabilizacijo gospodarstva in prehod na tržni sistem, pri čemer pa je izrazil svoje nasprotovanje tako imenovanim šok terapijam. Za gospodarskimi težavami je Janajev posebej omenil še reševanje medetničnih sporov, zavzel pa se je še za reformo strukture oblasti in za spoštovanje ustave, zakonov, državnih institucij in še posebej vojske ter pravosodnih organov.

Zadnji dan 4. kongresa ljudskih poslancev pa so z velikansko večino odobrili zakon o referendumu, ki tako omogoča izvedbo obeh referendumov: o možnosti, da tudi privatniki postanejo lastniki zemlje in o bodoči ureditvi SZ kot federaciji enakopravnih in suverenih držav.

Sovjetski predsednik pa je včeraj poslance obvestil tudi o zdravstvenem stanju premierja Rižkova, ki je v torek doživel infarkt. To naj bi bilo »resno, vendar pa se splošno zdravstveno stanje ni poslabšalo in je po trditvah zdravnikov povsem v skladu z resnostjo »bolezni«, ki je prizadela predsednika sovjetske vlade.«

Ramiz Alia obljublja svobodne volitve v Albaniji

TIRANA — Albanski predsednik Ramiz Alia je na izrednem plenumu Albanske partije dela najavil, da bodo volitve 10. februarja »popolnoma svobodne in pluralistične«. Ob tem pa je albanski voditelj tudi najavil uvedbo tržnega gospodarstva in pa željo Tirane, da se povsem integrira z Evropo. Plenum je zasedal v sredo za zaprtimi vrati, Alia pa je še obljubil, da bo v kratkem predstavil načrt za boj proti brezposelnosti in reformo državnega aparata. Alia se je zavzel tudi za stalno članstvo Albanije v KVSE (za zdaj je Tirana le opazovalka) in za spodbujanje tujih investicij v Albaniji, da bi tako v čim večji meri zadovoljili vse potrebe albanskega ljudstva.

S tem pa je Alia tudi posredno odgovoril opozicijski Demokratični stranki, ki je zahtevala, da se volitve prenesejo na 2. maj, da bi imela tako opozicija več časa, da se primerno pripravi na volitve. Razočaranje v opozicijskih vrstah je bilo nekoliko manjše, ker je včeraj albanska tiskovna agencija Ata objavila vest, da naj bi novozvoljeni albanski parlament pripravil tudi novo ustavo.

Z udeležbo predsednikov republik in predsednikov vlad Seja zveznega predsedstva o jugoslovanskem razvoju

BOGO SAMSA

LJUBLJANA — Ob 14. uri se je sestalo zvezno predsedstvo, na seji so sodelovali predsedniki republik in republiških vlad. Zasedali so pozno v noč, že proti večeru pa so sporočili, da ne bo nobenega uradnega sporočila, niti nobenih indikacij. Očitno so stališča močno različna, kot kaže, pa se tudi uresničuje napoved, ki nam jo je pred zasedanjem zaupal slovenski predsednik Milan Kučan, da zasedanje ne more dati kakih važnih rezultatov in da od njega ne pričakuje veliko. Nekaj podobnega je povedal podpredsednik in hrvaški član zveznega predsedstva Stipe Mesić na tiskovni konferenci s tujimi novinarji. Dejal je: »Ne pričakujem nobenih rezultatov.«

V razpravi pa so ključna vprašanja bodočega jugoslovanskega razvoja. Predvsem obstoj zvezne vlade in njenega proračuna, legitimnosti in učinkovitosti. Predsednik Črne gore Mojmir Bulatović je med svojim včerajšnjim nastopnim govorom že udaril proti Anteju Markoviću, češ da je povsem napak naravnal gospodarsko politiko. Srbska gospodarska zbornica pa zahteva nizko devalvacijo in nov investicijski program, ki naj zagotovi sedanjo življenjsko raven in obseg zaposlitve.

Zvezna vlada ponuja proračun, ki je za deset milijard dinarjev manjši od letošnjega, kar pa še vedno znese 145,5

milijarde dinarjev. Linearno so zmanjšali izdatke vseh zveznih potrošnikov za pet do deset odstotkov.

Po mnenju Slovencev in Hrvatov je to premalo in bi bilo treba zvezni proračun razpoloviti, pa še v tem primeru bi moral biti pod nadzorstvom republik; predvsem naj bi omejili zvezne izdatke na nujne potrebe (JLA in nekaterih zveznih organov), izginila pa bi sredstva za porazdelitev glede na potrebe gospodarstva.

V bistvu gre za različne fronte, ki jih lahko ocenimo nekako takole.

Marković vztraja in ne misli odstopiti. Za to ima nekatere argumente in predvsem zagotovila svetovnih finančnih ustanov, ki mu jamčijo kredite. Brez takšne pomoči in brez mednarodnih jamstev pa se jugoslovansko gospodarstvo takoj podre in socialne posledice bi bile še zlasti dramatične na jugu. Toda Marković hkrati zahteva utrditev zvezne vlade in njenih pristojnosti, torej ohranjanja federacije.

Pri prvem vprašanju je Marković deležen določene podpore Slovenije in Hrvaške, ki sta odločno za reformsko gospodarsko politiko, vendar ta ne sme pomeniti utrjevanja zvezne države in njenih organov. Podpora je torej omejena. Toda podpredsednik Mesić je obenem na že omenjeni tiskovni konferenci ugotovil, da Marković ne more pasti, ker nima nobene zamenjave. To je res. Padec jugoslovanske vlade je neizogiben, ker ni več niti elementarnih mehaniz-

NADALJEVANJE NA 2. STRANI

O obtožnici proti Cossigi bo parlamentarni odbor razpravljaj prihodnji teden

RIM — V zvezi z afero Gladio se parlamentarna komisija za sodne stopke ne bo vmešavala v dejavnost sodstva in v preiskave, ki jih opravljajo druge za to določene komisije in parlamentarni odbori. Tako je včeraj še enkrat potrdil tudi predsednik komisije Francesco Macis; njegova komisija bo 4. januarja na plenarni seji proučila obtožnico na račun predsednika Cossiga, ki jo je izdala Proletarska demokracija. Parlamentarna komisija bi namreč rada čimprej ugotovila, ali obstajajo pogoji za sprožitev sodnega postopka proti Cossigi, ali pa če bo mogoče ta primer arhivirati.

Domneva o arhiviranju je ta čas še najbolj verodostojna. Stranke vladne koalicije so glede tega soglasne. Glasilo republikancev je prav včeraj pisalo, da odločitev parlamentarne komisije ne bi moglo biti drugačno, istega mnenja pa so tudi komunisti. Occhetto in D'Alma sta prepričana, da pogov za sodno obravnavo ni, medtem ko je strankina manjšina dokaj razdvoje-

na. Proletarska demokracija torej vztraja pri zahtevi, da je treba pred morebitnim arhiviranjem obtožnice dokazati legitimnost Gladia, gibanje zelnih pa si želi čimprejšnje rešitve zadeve Gladio.

Gornja želja pa se bržčas ne bo uresničila, kajti, če se za arhiviranje obtožnice ogreva politična večina, se razhajanja o legitimnosti Gladia stalno poglobljajo. Polemika na ta račun se ne omejuje več samo na KD in KPI, temveč je zajela tudi same stranke koalicije. Poleg tega pa je prav včeraj prišla vest, da bo ministrski svet preko državnega pravobranilstva pred ustavnim sodiščem ocenjeval ustavnost volilnega referenduma. Odločitev ministrskega sveta pa je kot nalašč za »osvežitev« strankarske polemike, ki že kar predolgo sloni le na Gladiju. Odločitev ministrskega sveta so ostro kritizirali komunisti, medtem ko je PSI zadovoljna z njo, saj je od vselej zagovarjala neustavnost referendumu. G. R.

Na notranjem ministrstvu vrh o ukrepih proti organiziranemu kriminalu Družinam ugrabljenecv bodo zaplenili premoženje

RIM — Notranji minister Scotti, šef policije Parisi, generalna komandanta karabinjerjev in finančne straže Antonio Viesti in Luigi Ramponi ter visoki komisar Sica so se na včerajšnjem vrhu dogovorili za vrsto novih ukrepov za učinkovitejši boj proti ugrabiteljskim tolпам. Prevladala je tako imenovana trda linija, saj je minister Scotti vztrajal pri zahtevi po zaplenbi premoženja ugrabljenecv družine in prepovedi raznih oblik posredovanja med žrtvinimi sorodniki in kriminalci.

Pomembne novice pa bodo uvedli tudi na operativni ravni. Karabinjerji in finančna straža bodo še okrepili posebne enote za preprečevanje ugrabitev. Nekateri ukrepi, ki jih vsebuje zakonski osnutek za boj proti mafiji, ki ga sedaj proučuje parlament, bodo odslej še strožji, posebne enote karabinjerjev in finančne straže pa bodo delovale na vsem državnem ozemlju in ne več samo na »kritičnih« področjih. Udeleženci vrha so podrobno proučili primere ugrabljenih oseb, ki so še v rokah ugrabiteljev, dogovorili pa so se o temeljitejših oblikah preprečevanja raznih stikov z ugrabitelji.

Na sliki (Telefoto AP): minister Scotti (levo) in visoki komisar Sica (desno)

Miljski občinski svet odobril proračun 1991

NA 5. STRANI

ZDA bodo prisilile Irak da se umakne iz Kuvajta

NA 2. STRANI

Po dvojnem detomoru zahteve po ugotavljanju odgovornosti zdravnikov

NA 12. STRANI

Predsednik Bush zanikal časopisne vesti o nepripravljenosti ameriške vojske ZDA bodo za vsako ceno prisilile Irak da se po 15. januarju umakne iz Kuvajta

WASHINGTON — Če ne bi kot Damoklejev meč visela nad glavo grožnja o vojaškem spopadu po preteku roka za umik iraške vojske iz Kuvajta, bi tudi zalivsko krizo lahko uvrstili med »pozabljene«, ker se po skoraj petih mesecih od iraške invazije ni skoraj nič spremenilo, razen dejstva, da se je Zaliv spremenil v pravo smodnišnico, v kateri je nakopičenega toliko orožja, kot ga še ni bilo po drugi svetovni vojni na tako omejenem območju. V takem položaju ni nič čudnega, da se marsikateri novinar prepušča svoji fantaziji in ugibanjem. Tako je včeraj ameriški predsednik Bush odločno zanikal časopisne vesti, da sta med obiskom v Zalivu obrambni minister Cheney in načelnik generalštaba ameriške vojske ugotovila, da bo ameriška vojska sposobna za napad šele prve dni februarja. Za Busha so to navadne novinarske race in po 15. januarju, ko poteče rok za iraški umik, bodo »ZDA v celoti uresničile resolucijo varnostnega sveta OZN«.

Vsebine pisma ni povedal, poudaril je le, da »ni dobro, ker je izvrstno«. Bržkone je Bush dobil zagotovila, da se sovjetska zunanja politika tako pri globalnih kot zalivskem vprašanju z odhodom Edvarda Ševardnadzeja ne bo spremenila. Vsekakor pa položaj ni tako »izvrstno«. Washingtonska administracija je že dala razumeti, da bi lahko pred 15. januarjem izvedla množično evakuacijo ameriških državljanov s širšega bližnjevzhodnega območja. Da le redki verjamejo v mirno rešitev zalivske krize, pričata tudi vesti, da Jordanija koplji vojsko na meji z Izraelom, Irak pa je začel evakuacijo civilnega prebivalstva na meji s Turčijo.

Medtem pa kot običajno prihajajo iz Bagdada protislovne vesti. Sadam Hussein vztraja pri svoji zahtevi, da je treba zalivsko vprašanje reševati skupaj s palestinskim. Režimske manifestacije proti Ameriki in Zahodu pa se nadaljujejo.

Na sliki (telefoto AP): ameriški vojniki iščejo hlad tudi v betonskih ceveh.

pismo uredništvu Od česa se ograjuje Bojan Brezigar

Dragi kolegi!

Z velikim razočaranjem sem sledil zadržanju Primorskega dnevnika ob plebiscitu v Sloveniji. Ta dogodek, ki je enkraten v zgodovini vsakega naroda, je dejansko šel mimo naših bralcev in torej mimo naše zamejske stvarnosti - po moji oceni - brez primerne poudarka, saj bodo, med drugim, Slovenci v Italiji prejeli prve pisne informacije o poteku in izidih plebiscita s štiridnevno zamudo, to je v četrtek, 27. decembra. Res je, da je bil plebiscit v nedeljo, vendar ne bi bilo prvič, da bi Primorski dnevnik izšel na pošte - lilek, ko gre za pomembna vprašanja. Tako je bilo ob smrti predsednika Tita, pa tudi po manifestaciji na Travniku in še ob nekaterih drugih priložnostih. Pred šestimi leti smo delali celo na božični večer, po atentatu na vlak Bologna-Firenca. Če me spomin ne vara, smo ob vseh teh priložnostih delali brezplačno, tako da nismo bremenili podjetja, a smo našim ljudem zajamčili ustrezne informacije. Tokrat se to ni ponovilo; ne vem, ali je sploh kdo kaj takega predlagal. In vendar so številni zamejski Slovenci s srcem sledili temu dogodku, ki je dogodek vsega naroda, torej tudi tistega dela, ki živi izven meja Republike Slovenije.

Pa še več. Ko sem bil v nedeljo zvečer v press-centru v Cankarjevem domu, kjer sem se dalj časa zadržal s kolegi, prijatelji in znanci, sem z zaprepadenostjo ugotovil, da ne tam, ne na drugih krajih v Ljubljani, ni bilo nobenega časnika našega dnevnika, ki bi, pa čeprav s štiridnevno zamudo, lahko poročal o tem dogodku in tudi med naše ljudi prinesel življenjski utrip nedeljskega praznovanja. Tudi to ne sodi v običajno zadržanje Primorskega dnevnika, ki je, kljub temu da ne izhaja ob ponedeljkih, vedno s prisotnostjo svojih časnikaev kril nedeljska dogajanja, tako v zamejstvu kot tudi v matični domovini.

Zdi se mi, da to zadržanje do plebiscita ne more imeti nobenega opravičila. Naj z idejo o plebiscitu soglašamo ali ne, slo je vendar za odločilno dejanje slovenskega naroda, kateremu tudi mi pripadamo. Zato - tudi glede na dejstvo, da so me številni slovenski kolegi povpraševali po novinarju Primorskega dnevnika, ki ga ni bilo - želim javno povedati, da se ograjujem od takega odnosa do plebiscita.

Hvaležem bom za objavo tega svojega stališča.

Bojan Brezigar

Pismo Bojana Brezigarja sprejemamo z veliko skepsis in tudi z občutki nejasnosti o tem, kaj hoče njegov avtor s takim stališčem v resnici doseči.

Trditev, da je plebiscit zaradi premora ob božiču šel mimo naših bralcev je v celoti neosnovana, z ozirom na dejstvo, da je Primorski dnevnik v času pred plebiscitom in po njem obširno, izčrpno in zavzeto poročal, bodisi z našimi dopisniki v Ljubljani, kot tudi v zvezi z vsemi dogajanjmi, ki so spremljala plebiscit pri nas v zamejstvu. Nobeno podtikanje ne more zanikati povsem jasnega in nedvoumnega stališča dnevnika, o katerem so se bralci lahko sami prepričali.

Brezigarja spomin ne vara, ko omenja nekatere izredne izdaje dnevnika, hote ali nehote pa mu popolnoma opeša glede na okoliščine, v katerih so posebne izdaje v preteklosti nastajale. Dnevnik se je tedaj bodisi kadrovske kot finančno nahajal v bistveno boljših pogojih, tako da je bilo takšne podvige tudi mogoče uresničiti. Pisec pisma med drugim točno ve, da brezplačno delo novinarjev tudi ni edini pogoj, s katerim je omogočena posebna izdaja. Toda kaže, da Brezigar ne upošteva sedanjega kriznega položaja podjetja z dopolnilno blagajno in vsem, kar spada zraven. Ob tem nam tudi ni znano, da bi kot politik za rešitev tega položaja kaj bistvenega ukrenil. Od deželnega svetovalca SSK, ki je tudi po zaslugi Primorskega dnevnika na vplivnem položaju, bi pričakovali drugačen odnos, namesto očitnega izkrivljanja dejstev.

Plebiscit je bil, tako kot smo zapisali, v zgodovini slovenskega naroda enkratno dejanje. Toda z njim se je proces osamosvajanja slovenske republike šele začel. O vsem, kar bo še sledilo v prihodnjih mesecih, bodo bralci Primorskega dnevnika izčrpno obveščeni, kljub nelahkim pogojem, v katerih dela uredniški kolektiv.

Spričo navedenega nam je zelo težko razumeti, od kod Brezigarju tolišno razočaranje in potreba, da se od Primorskega dnevnika ograjuje.

Dušan Udovič
Vojmir Tavčar

Danes v Rimu državni pogreb umrlega ministra Franca Pige

RIM — Nenadoma umrlega ministra za državne soudeležbe Franca Pigo (na sliki AP) bodo danes pokopali z državnimi častmi. Pogrebni sprevod bo krenil od pokojnikovega bivališča, kjer so včeraj zvečer uredili žalno sobo, do cerkve Santa Chiara na Trgu Giochi Delfici, kjer bo pogrebna slovesnost, nato pa bodo preminulega ministra pokopali v družinski grobnici na rimskem pokopališču Verano.

Pokojnika, ki je predvčerajšnjim zvečer umrl za posledicami infarkta med kratkimi počitnicami v Cortini D'Ampezzo, so se včeraj spomnili številni predstavniki gospodarskega in političnega življenja, izraze sožalja pa so družini posredovali tudi najvišji italijanski politični voditelji.

Piga se je rodil 18. marca 1927 v Rimu, že pri enaindvajsetih letih pa je diplomiral na pravni fakulteti. Izredno mlad je začel svoje delo v sodstvu kot

pretor, od leta 1969 do 1974 pa je bil šef kabineta predsedstva ministrskega sveta. Bil je tudi profesor na Višji šoli za javno upravljanje v Caserti, predaval pa je tudi na univerzi za družbene vede v Rimu. Od leta 1971 pa do leta 1980 je bil predsednik kreditnega konzorcija za javna dela (Crediop), leta 1984 pa je bil imenovan za predsednika Komisije za nadzor nad delničnimi družbami in borzo Consob. V 6. Fanfanijevi vladi je bil minister za industrijo, trgovino in obrt, v začetku letošnjega poletja pa je prevzel ministrstvo za državne soudeležbe namesto Carla Fracanzanija, ki je skupaj s še štirimi drugimi ministri iz vrst demokristjanske leve zastopil vlado. Med njegovimi prvimi nalogami je bila zahtevna koordinacija med Enijem in Montedisonom v sporni zadevi v zvezi s kemičnim joint-venture Enimontom.

Dokler ne bo imenovan novi minister, bo posle začasno opravljal ministrski predsednik Giulio Andreotti.

Med ropom na črpalki ubiti dve osebi

BOLOGNA — V predmestju Bolgne sta dva oborožena roparja napadla lastnika neke servisne postaje, podvig pa se je tragično zaključil. V napadu sta namreč zlikovca streljala na Luigi Pasquija, ki je pripeljal svoj avto v pralnico, lastnika servisa pa so strelji zadeli v obraz in je v smrtni nevarnosti.

Roparja sta na to zbežala z ukradenim avtomobilom, pri kraju Trebbo di Reno pa sta verjetno nameravala zamenjati vozilo. Med parkiranjem ju je presenetil 35-letni obrtnik Paride Pedini, roparja pa sta ga hladnokrvno ustrelila v glavo in peš zbežala preko bližnjih travnikov. Policija ju je do noči zamaškala. Samo kako uro pozneje je na istem področju prišlo še do enega ropu, to pot brez prelijanja krvi.

Od včeraj v obtoku tisočaki posvečeni Marii Montessori

RIM — Od včeraj so v obtoku novi bankovci po tisoč lir, ki bodo postopoma nadomestili stare, na katerih je natisnjen Marco Polo in so v obtoku že deset let.

Novi tisočaki so novi v vseh pogledih: barve so živahnije in gredo od zelene, modre, rumene, oranžne do sinje in rožnate, na hrbtni strani sta uprizorjena šolarja pri učenju. Prvič v zgodovini pa je bankovec »posvečen« ženski, in sicer pedagoginji in vzgojiteljici Marii Montessori. Montessorijeva, ki je uvedla vrsto še danes aktualnih novosti v vzgojno-pedagoške oprijeme, se je tako uvrstila med petnajst izbrank, ki so uprizorjene na bankovcih vsega sveta, in ki ne sodijo med zastopnice vladarskih družin. Te časti je bila prva deležnica Marie Curie, ki je natisnjena na poljskih zlotih, sledile pa so razne književnice in umetnice.

Ruplovi predlogi Lončarju o zunanjepolitičnem sistemu

LJUBLJANA — Republiški sekretar za mednarodno sodelovanje dr. Dimitrij Rupel je včeraj poslal zveznemu sekretarju za zunanje zadeve Budimirju Lončarju in vsem republiškim sekretarjem za zunanje zadeve pismo z naslednjo vsebino.

Spoštovani gospod zvezni sekretar kot vam je znano, je skupščina republike Slovenije po plebiscitu 23. decembra 1990 razglasila samostojnost in neodvisnost slovenske države. Izhajajoč iz tega dejstva in upoštevaje nove politične razmere v drugih republikah menimo, da je nujno potrebno - in to čimprej - preurediti tudi dosedanj jugoslovanski zunanjepolitični sistem. Politika Slovenije je s tem v zvezi odločena ravnati kolikor je mogoče sporazumno in konstruktivno.

Kot vam je znano, v Sloveniji mislimo, da morajo zvezni sekretariat za zunanje zadeve in diplomatsko-konzularna predstavništva SFRJ uresničevati interese sestavnih delov Jugoslavije, torej med drugim avtentično izvajati tudi politiko republike Slovenije.

O tem sva, gospod zvezni sekretar, že večkrat razpravljala, nazadnje 2. decembra letos v Ljubljani. Takrat sva se strinjala, da je potrebno za novo zunanjo politiko ustvariti posebno koordinacijsko telo, ki bi bilo sestavljeno iz sekretarjev za zunanje zadeve jugoslovanskih republik.

Slovenija je pripravljena gostiti prvo takšno srečanje v Ljubljani 14. januarja 1991. Na tem sestanku bi se pogovorili o nadaljnjih nalogah in koordinaciji zunanje politike jugoslovanskih republik.

Predlagam vam, gospod zvezni sekretar, da razmislite, ali bi bilo mogoče v ZSZZ ustanoviti posebne oddelke, ki bi zastopali republiške interese. Slovenci, ki delajo v ZSZZ, bi tako bili skupina, ki bi v sodelovanju z RSMS izvajala slovensko zunanjo politiko, jo usklajevala z drugimi republikami ter z vašimi načrti.

Predlagam, da Slovence, ki delajo v ZSZZ štejete kot pooblaščenec predstavnik slovenske zunanje politike in slovenskih nacionalnih interesov na tem področju. (dd)

● Seja zveznega predsedstva

NADALJEVANJE S 1. STRANI

mov, da se jo obnovi ali zamenja z novo. Njen padec bi pomenil, da pride oblast v roke predsedstva, torej v roke Srba Jovića, ki je zastopnik srbskega unitarizma in srbske ekonomske politike.

To pa je Markovičev drugi močni argument, ki ga bo prav gotovo izkoristil. Zapletena igra se torej igra na treh različnih mizah in na temelju trojnih zahtev in stališč: srbskih, ki so državno realistične, s prevlado družbene lastnine, slovensko-hrvaških, dosledno tržno usmerjenih, in Markovića, ki plava neke vmes in nima lastne baze, lahko pa izsiljuje.

Tudi to je postopen razpad jugoslovanskega gospodarskega in političnega sistema, ki ima lahko različne predznake in tudi različne posledice. Pri vsem tem pa igra posebno vlogo trdna jugoslovanska valuta. Dinar je bil v svoji zgodovini le malokdaj konvertibilen. V stari Jugoslaviji menda tri mesece, v sedanjih pa samo pod Markovičem slabo leto dni. Sedaj je na obzorju devalvacija, toda z

diametralno različnimi posledicami: Sever zahteva krepko devalvacijo, istočasno pa znižanje, zlasti zvezne, splošne porabe (beri JLA) in nato konvertibilni dinar. Jug pa je za bolj šibko devalvacijo, neizpremenjeno porabo in plavajoči kurz dinarja, kar je le drugi izraz za sprožitev nove inflacijske spirale. Ta stališča so diametralno nasprotna in je le malo verjetno, da so sinoči lahko sklenili kakršenkoli kompromis.

To sta hrvaško in slovensko vodstvo vedeli, zato tudi že omenjene pesimistične napovedi o rezultatih sestanka. Povrh predsednika Tudjmana na zasedanju sploh ni bilo. Mesec je pojasnil: dopoldne bi lahko prišel, kot je sestanek prvotno napovedal Jović, popoldne pa je že imel druge važne obveznosti, zato ga ne bo. Tudi to je izraz nekaterih odnosov, politike in stališč.

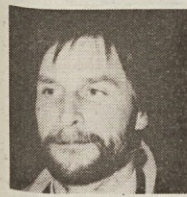
Zvezni predsednik Ante Marković bo govoril danes ob 17. uri na skupnem zasedanju obeh zborov zveznega jugoslovanskega parlamenta. Njegov govor bodo prenašale vse televizijske in radijske postaje, razen vojvodinske in srbske. Tudi to marsikaj pove.

Odmevi s prireditve Naš športnik 1990 v Sovodnjah - Odmevi s prireditve Naš športnik 1990 v Sovodnjah

Spored pester in posrečen, toda predolg

Kot je že običaj, smo med udeleženci slovesnega nagrajevanja za »športnika leta«, ki je bilo v sredo v občinski telovadnici v Sovodnjah, zbrali nekaj mnenj.

VLADIMIR BUDIN (Zgonik)

»Prireditve je po mojem mnenju trajala predolgo, sicer je bila dobro pripravljena. Podobne manifestacije naj bi ne trajale več kot eno uro, največ uro in pol, saj pozornost gledalca prične po določenem času upadati. Program je bil morda prenatrpan, tako da je za najslavnejši moment celotnega sporeda, tj. nagrajevanje zmagovalcev, ostal res preskromno odmerjen čas. Kar se pa tiče letošnjih nagradencev, se v celoti strinjam z rezultati ankete. Menim, da bi lahko v bodoče vključili tudi tiste zaslužne slovenske športnike, ki nastopajo v italijanskih ekipah. Skupno nagrajevanje športnikov z obeh strani me je vsekakor izjemen trenutek in se ne bi želel na tem podrobneje zaustavljati, saj je povezava med primorskim in zamejskim športom še posebno za nas Zamejce nad vse pomembna.«

VESNA LUTMAN (Štandrež)

»Ob letošnjem tradicionalnem nagrajevanju najboljših športnikov in ekip ne bi imela večjih pripomb. Vse je namreč potekalo v redu, edino program je bil morda nekoliko predolg. Sama izbira nagradencev je bila letos pravičnejša kot v prejšnjih sezonah, ko niso vedno prišla v ospredje najzaslužnejša imena. V mislih imam seveda zamejske športnike, saj s športnim dogajanjem onstran meje nisem podrobno seznanjena. Vsekakor se mi zdi zelo pozitivno, da nagrajujemo športnike z obeh strani meje na isti manifestaciji, ker tako lahko tudi boljše spoznamo nam sorodno telesnokulturno realnost.«

ADRIJANA PETEAN (Sovodnje)

»Že več let sledim nagrajevanju Naš športnik, kjer sem pred leti tudi sama sodelovala. Letošnja izvedba se mi je zdelo da leč najuspešnejša, saj je bil program res dobro pripravljen. Razne točke in glasbeni vložki so se lepo spajali v skupno celoto, tako da mi je bilo vse izredno všeč. Zelo sem se tudi zabavala, kar je na podobnih prireditvah tudi zelo važno. Tudi samo nagrajevanje je potekalo v najboljšem redu. Mnenja sem, da je letošnji sistem izbiranja najboljši, saj sem prepričana, da so bili tokrat nagradi zares najbolj zaslužni športniki.«

BRANKO DOLENC (Kanal)

»Še najbolj sem zadovoljen, ker je bila letošnja prireditev v slovenski občini zamejstvu. To je tudi lepo priznanje za Sovodnje, ki so tako na športnem kot na kulturnem področju zelo aktivne in žive. Mnenja sem, da je prireditev dosegla zastavljeni cilj, saj je bil program zelo pester. Nekoliko pomislekov imam v zvezi s samim sistemom nagrajevanja. Mislim, da bi bilo treba kriterije izbire posodobiti, čeprav ne dvomim, da so bili tudi letos izbrani res najbolj zaslužni. Primer Bilanca pa zgovorno pravi, da bi bilo treba pri sami izbiri vzeti v poštev prav vse dejavnike, ki se prepletajo v našem športnem življenju.«

IGOR KOROŠEC (Trst)

»Prireditve je bila po svoji vsebini povsem zanimiva, vrh tega je bila še vesela in zabavna. Prepričan sem, da je tako zadostila željam slehernega gledalca. Tudi glasbene točke in drugi vložki so odločilno prispevali k uspešnosti večera. Nagrajevanje najboljših zamejskih športnikov je prav gotovo tudi dokaz vitalnosti in uspešnosti zamejskega telesnokulturnega gibanja. Sam bi se ne rad spuščal v oceno letošnje izbire

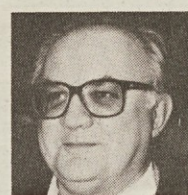
najuspešnih, saj ne sledim našemu športu tako podrobno, da bi lahko potrdil ali pa kritiziral te izbire. Vsekakor pa bi le vrigel v premislek sledečo spremembo pri kriteriju izbiranja: anketo naj bi razširili na vse bralce, oz. naročnike Primorskega dnevnika in Primorskih novic.«

JOŽEF JELEN (Doberdob)

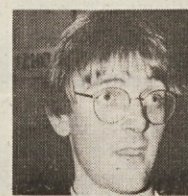
»Imenitno. Mislim, da sem s tem že izrazil svoje mnenje o predstavi, ki je uspela do potankosti. Vzdušje je bilo prav sproščeno, tako da se je naša skupina (op. ur. Jelen je član Krucenal banda) brez težave živela v ritmu oddaje. Kot športni delavec pri doberdobskem društvu Mladost sem še posebno zadovoljen, da so že več let na sporedu podobne prireditve, kjer nagrajujemo naše najboljše športnike. Kriterij izbiranja odgovarja realnim potrebam, tako da najboljši pridejo vedno do izraza. Za našo narodnostno skupnost je že sama zamisel o nagrajevanju pomemben dejavnik, saj na tak način stimuliramo naše športnike, da dajo vse od sebe.«

EMIL HVALICA (Kanal)

»Prireditve se mi je zdelo zelo simpatična, zelo posrečena, morda pa je bila malo predolga, vendar nič zato. Športni praznik je v celoti zelo lepo uspel. Kar zadeva izbiro najboljših športnikov, mislim, da so lahko kriteriji izbire nekoliko različni in so zato mnenja nekoliko deljena, vendar menim, da so bili izbori pravilni. Koncept prireditve kot take je vsekakor dober in zato tudi v bodoče je ne gre zamenjati ali spreminjati. Vsaka prireditev se namreč prilagaja svojemu okolju, tako da ni sploh šablonska.«

KARLO RAŽEM (Bazovica)

»Prireditve je bila v redu, kljub dejstvu, da je bila nekoliko predolga. Tokrat sem v predstavnih odbora Jadrana prvič sledil manifestaciji in sem nad njo navdušen. Letos so volitve za najboljšega športnika potekale z visoko udeležbo športnih dopisnikov, ki čez leto v podrobnosti sledijo vsem športnim dogodkom tostran in onstran meje. Zato lahko z gotovostjo rečem, da so bili letošnji nagradenci pravilno izbrani in povsem zasluženo nagradjeni. Kar zadeva izpeljavo programa prireditve, moram priznati, da nisem tehnik in bi se zato nerad spuščal v podrobnosti, vendar bi nekoliko bolj jednat program omogočal, da bi bili na svečanosti prisotni prav vsi nagradenci, ki sicer morajo iz raznorodnih obveznosti že predčasno zapustiti dvorano.«

KSENIJA SLAVEC (Dolina)

»Že večkrat sem sledila podelitvi nagrad najboljšim primorskim in zamejskim športnikom in mislim, da je bila letošnja nekoliko predolga. Sicer je pomembna za priznanja, ki so jih podeli športnikom z obeh strani meje. Tudi sama sem sodelovala pri uresničitvi manifestacije, sem namreč uslužbenka pri ZSSDI, in sem jo zato doživljala v prvi osebi. Na današnji športni praznik smo se vestno pripravljali pol-drugega meseca, seveda v tesnem sodelovanju med različnimi predstavniki organizacij in ustanov. Morda bo v bodoče treba pomisliti, kako sestaviti nekoliko bolj zanimiv in pestrejši program, da bi ta postal zanimivejši predvsem za tiste, ki sledijo slovesni podelitvi nagrad na prireditvenem prostoru.«

PINO ROJC (Trst)

»Današnja prireditev je bila nekoliko neobičajna, zato pa bolj pristna. Organizacija manifestacije je bila na višini, tudi prostor in kraj je bil prijeten. Večer je nedvomno poživil doberdobski ansambel, ki je s svojimi šaljivimi skladbami publiko spravil v dobro voljo. Sicer je bila na višini tudi tržaška glasbena skupina. Izbira najboljših

je bila letos pravilna, saj se je zanjo opredelila velika večina športnikov in športnih dopisnikov. Podelitvi nagrad našim najboljšim športnikom sem sledil že večkrat in moram priznati, da je bila letošnja veliko bolj intimna in prijetna. Dveurni razgibani program, kot se spodobi takšni pomembni prireditvi, je bil prav v redu.«

ERVIN ČURLIČ (Nova Gorica)

»Že lani je bilo opaziti, da so prireditve predolge tudi za radijski prenos, tako da bi bilo v bodoče boljše, da bi se oba radia vključevala v to prireditev, saj bi na ta način omogočili tudi izvajalcem, da bi prikazali boljši program. Nekatere stvari so bile preveč razvlečene, čeprav zanimive, in zato je vse postalo preveč dolgo. Zaključek prireditve, to je del, ko nagrajujemo športnike, pa je bil vse preveč stisnjen. Nagrajevanje bi namreč moralo biti naj-slovesnejši trenutek manifestacije, ko se gledalcem in poslušalcem predstavijo najboljši športniki z obeh strani meje v letu 1990. Glede izbire športnikov lahko nekoliko globlje analiziram le izbiro za primorsko stran, saj prav tu pobliže sledim celotnemu športnemu dogajanju. V ženski konkurenci ni bilo vprašanja, sicer bi morda med prve tri sodila tudi perspektivna šahistka Kiti Groser. Pri moških, ko ne bi bilo doping afere, bi moral biti Bilič zdaleč pred vsemi, sicer bi se lahko še nekateri potegovali za najvišja mesta.«

BARBARA RUSTJA (Gorica)

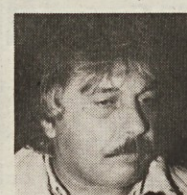
»Tokrat sem prvič sledila prireditvi, kot se temu pravi, v živo, saj sem ji običajno sledila ali po radiu ali naslednji dan v tisku. Vse je bilo zelo simpatično, vzdušje je bilo zelo pestro. To, da sem tudi sama sodelovala na današnji manifestaciji, me je seveda še dodatno spodbudilo in navdušilo. Vsekakor mi je bilo vse zelo všeč, skratka zanimiva pobuda. Kar zadeva izbiro športnikov, moram priznati, da sem na športnem področju popoln laik in zato ne bi mogla povedati, ali je bila letošnja izbira pravilna. Edino za Sama Kokorovca sem prepričana, da si je lovriko najboljšega prav gotovo zaslužil, saj je svetovni prvak in to ne uspe vsakomur.«

JURIJ KUFERSIN (Trst)

»Mislim, da je prireditev uspela, saj si je nagrajevanje v sovedenski telovadnici ogledalo veliko število gledalcev, prav gotovo nad pričakovanji. Naš športnik je pomemben predvsem zaradi tega, ker se iz leta v leto ponavlja združevalni duh tostran in onstran meje. Program je bil na zadovoljivi kakovostni ravni, morda v celoti nekoliko predolg. Kot vedno je bila izbira najboljših športnikov tudi letos precej objektivna, to govorim za našo stran, saj onstran meje ne poznam vseh športnih dosežkov. Sicer mislim, da je tudi onstran meje bila izbira dobra, saj nedvomno spada mlada namiznoteniška igralca med najbolj obetavne slovenske igralke nasploh.«

MARJAN TOMSIČ (Sovodnje)

»Letos sem drugič sledil podeljevanju nagrad najboljšim športnikom in mislim, da je prireditev povsem uspela. Program je bil zabaven, pristno domač, morda nekoliko predolg, vendar na splošno je bila manifestacija v redu. Z izbiro športnikov se popolnoma strinjam, saj so si prav gotovo vsi zaslužili nagrado. V bodoče bi bilo morda pametno nekoliko spremeniti način izbire najboljših športnikov. Pri tem bi lahko sodelovala tudi sama športna društva, ki bi komisiji predlagala nekatere svoje najboljše predstavnike. Kot odbornik za šport sovedenske občinske uprave sem ponosen, da je bilo letos nagrajevanje tu pri nas in upam, da se bodo prireditelji še kdaj odločili za našo telovadnico.«

Mnenja sta zbrala Marko Čubej in Marko Lutman
Foto: Marko Čubej in Rudi Pavšič

Naš glavni urednik Dušan Udovič nagraduje inž. Pečenka, ravnateljica SŠ F. Erjavca za drugo mesto, ki ga je osvojila odbojarska ekipa te šole

»Krucenal band« iz Doberdoba je dokaj popestril prireditev v Sovodnjah

Časnikar Radia Trst A z goriškim športnim delavcem Aldom Ruplom

Dobitniki priznanj Združenja slovenskih športnih društev v Italiji

Tržaški Mix orkester med izvajanjem ene od številnih skladb

